

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Departement Algemene Zaken en Financiën

[C - 98/35506]

16 APRIL 1998. — Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 december 1993 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake financiën en begroting aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

Gelet op het decreet van 9 juli 1997, houdende de Vlaamse Wooncode, inzonderheid op artikel 109;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1997;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1992 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 20 januari 1993 en 7 oktober 1993;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 december 1993 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake financiën en begroting aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 9 december 1994 en 18 november 1996;

Overwegende dat het, met het oog op een efficiënte beleidsuitvoering, dringend aangewezen is sommige bevoegdheden te delegeren aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

Besluit :

Artikel 1. Artikel 13 van het ministerieel besluit van 13 december 1993 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake financiën en begroting aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 9 december 1994 en 18 november 1996, wordt vervangen door wat volgt :

« Artikel 13. De leidend ambtenaar wordt ertoe gemachtigd om aan één van de commissarissen, aangesteld bij de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende maatschappijen, volmacht te verlenen om het Vlaams Gewest te vertegenwoordigen als aandeelhouder op de gewone algemene vergaderingen bij erkende maatschappijen.

Deze machtiging geldt eveneens voor buitengewone algemene vergaderingen, indien de agenda van deze laatste vergaderingen beperkt is tot slechts één punt, dat ertoe strekt in de statuten de titel van « zaakvoerder », « secretaris-zaakvoerder » of « secretaris » te wijzigen in een andere titel. »

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op datum van heden.

Brussel, 16 april 1998.

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,
Mme W. DEMEESTER-DE MEYER

OFFICIELE BERICHTEN — AVIS OFFICIELS

COUR D'ARBITRAGE

[C - 98/21196]

Avis prescrit par l'article 74 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Par arrêt du 31 mars 1998 en cause de J. De Witte et autres contre A. Baydoun et autres, dont l'expédition est parvenue au greffe de la Cour d'arbitrage le 10 avril 1998, la Cour d'Appel de Bruxelles a posé les questions préjudicielles suivantes :

1. « Les articles 43, 44 (et pour autant que de besoin, 148) du Code d'instruction criminelle et les articles 962 et suivants du Code judiciaire, s'ils sont interprétés à la lumière de l'article 2 du Code judiciaire comme ne dispensant pas l'expert, désigné par un juge d'instruction dans la phase de l'instruction ou par le parquet dans la phase d'information, de respecter, dans la mesure du possible et sans, ce faisant, nuire aux besoins de l'enquête, les règles de la contradiction contenues dans les articles précités du Code judiciaire, violent-ils les articles 10 de la Constitution, lus isolément ou combinés avec l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme ? »

2. « Les règles applicables à l'expertise en matière pénale, plus particulièrement les articles 43, 44 (et pour autant que de besoin 148) du Code d'instruction criminelle, et les articles 962 et suivants du Code judiciaire, s'ils sont interprétés en ce sens qu'ils n'obligeraient jamais l'expert désigné en matière pénale, par le ministère public ou par une